

داستان گراف‌های هامیلتون

نویسنده: دکتر محرم نژاد ایردموسی

در واقع هامیلتون یکی از ریاضی‌دانان و فیزیک‌دانان قرن نوزدهم محسوب می‌شود. اگرچه هامیلتون، دستاوردهای علمی زیادی در زمان خود، به جامعه‌ی علمی تقدیم کرد، اما یکی از معروف‌ترین آن‌ها ابداع دستگاه جبری جدیدی بود به نام کوآترنیون‌ها^۱.

در شانزدهم اکتبر ۱۸۴۳، هنگامی که با همسر خود در حال قدم زدن در کنار رودخانه رویال دوبلین بود به طور تصادفی دسته‌ای از اعداد چهار بعدی به فرم را ابداع کرد که در آن‌ها a ، b ، c و d اعدادی حقیقی هستند و $i^2 = j^2 = k^2 = ijk = -1$ و این روابط را روی سنگی در کنار رودخانه حک کرد. با توجه به این که $ij = k$ و $ji = -k$ و از این حیث می‌توانند جالب باشند.

در سال ۱۸۵۶، هامیلتون در ملاقاتی که با انجمن بریتانیا در دوبلین داشت، دستاورد دیگری را که به شکل یک بازی بود ارائه کرد. این بازی به بازی بیست‌تایی معروف بود. در این بازی رؤس یک دوازده وجهی که بیست تا بودند با نام شهرها نامگذاری شده بودند و هر شهر به سه شهر دیگر وصل بود. هدف این بود که مسیری پیدا کنیم که از یک شهر شروع شود و پس از گذشتن از همه شهرها (هر کدام دقیقاً یک بار) مجدداً به شهر اول بازگردد. هامیلتون بازی ابداعی خود را به صاحب یک کارخانه اسباب‌بازی به نام جان جکس^۲ به قیمت ۲۵ پوند فروخت و این‌گونه بود که بازی به سرعت گسترش پیدا کرد.

هامیلتون خود کتابچه راهنمای بازی را نوشت و در آن نحوه بازی را توضیح داد. در قسمتی از این کتابچه به بازی زیر اشاره شده است.

این بازی می‌تواند توسط دو نفر انجام شود. بازیکن اول پنج شهر اول

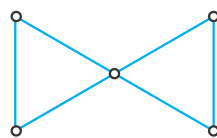
دور هامیلتونی را مشخص می‌کند و بازیکن دوم سعی می‌کند پانزده شهر بعدی را با ترتیبی مشخص کند که یک دور هامیلتونی ایجاد شود. هامیلتون

معمولاً در نامگذاری اشیای ریاضی از نام ریاضی‌دانان کمک می‌گیرند. به عنوان مثال، قضیه منلائوس، اتحاد خیام - پاسکال، تابع دیریکله و ... در این جا قصد داریم از ریاضی‌دانی صحبت کنیم که از نام او در نامگذاری دسته مهمی از گراف‌ها استفاده شده است.

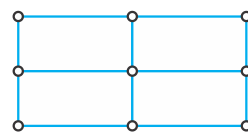
یک دور هامیلتونی در گراف G از مرتبه‌ی n دوری است که از همه رؤوس G بگذرد. به عبارت دیگر هر دور به طول n از گراف مرتبه‌ی n را در صورت وجود، یک دور هامیلتونی می‌نامیم و هر گرافی که حداقل یک دور هامیلتونی داشته باشد، گراف هامیلتونی نامیده می‌شود. به عنوان مثال گراف‌های K_n (گراف کامل از مرتبه n) و C_n (گراف دوری از مرتبه n) هامیلتونی هستند اما درخت‌ها هیچ‌کدام هامیلتونی نیستند چرا که هیچ دوری ندارند.

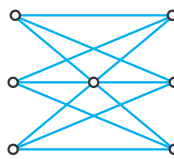
مشخص کنید کدام یک از گراف‌های زیر، هامیلتونی هستند و در صورت وجود دور هامیلتونی گراف‌ها را مشخص کنید.

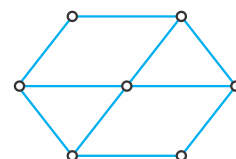
(۱)

(۲)

(۳)

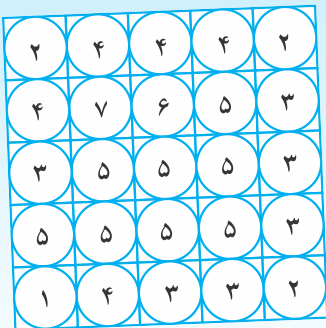
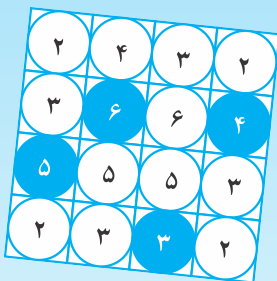
(۴)

ویلیام روان هامیلتون^۱ (۱۸۰۵-۱۸۶۵) در کودکی، پسری باهوش بود و نبوغ خود را در زمینه‌های مختلفی از جمله زبان و ریاضیات و فیزیک به معلم‌هایش نشان داده بود. به طوری که در سن ده سالگی بر چند زبان مسلط بود. در سال ۱۸۳۲ و در سن ۲۷ سالگی پیش‌بینی کرد که یک اشعه‌ی نور در گذر از یک منشور به طیفی از نورهای رنگی تجزیه خواهد شد. این پیش‌بینی او در آزمایشات سال‌های بعد تأیید شد و در سال ۱۸۳۵، هامیلتون جوان به لقب سر مفتخر گردید.

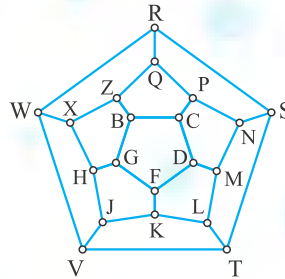
در هر یک از خانه‌های جدول 5×5 زیر یک عدد نوشته شده است. بعضی از اعداد را سیاه کنید. طوری که هر یک از اعداد باقی مانده، تعداد اعداد باقی‌مانده‌ی اطرافش را نشان دهد.

در این کتابچه اشاره می‌کنند که بازیکن دوم در همه حالات می‌تواند یک دور هامیلتونی پیدا کند.

تمرین ۲:

سعی کنید این بازی را روی شکل زیر که گسترده‌ی همان دوازده وجهی با ۲۰ رأس است انجام دهید. چرا همیشه نفر دوم می‌تواند دور هامیلتونی را ایجاد کند؟

اکنون شما می‌دانید که این بازی می‌تواند با یک گراف از مرتبه ۲۰ که ۳-منظم است مدلسازی شود و پاسخ مثبت به این بازی در واقع نشان‌دهنده‌ی این است که گراف مذکور هامیلتونی است. به عبارت دقیق‌تر، این گراف خاصیت قوی‌تری دارد و آن این است که هر مسیر از مرتبه ۵، می‌تواند به دوری هامیلتونی گسترش یابد.

البته بعدها معلوم شد که یک سال قبل از آن که هامیلتون بازی ابداعی خود را ارائه کند، ریاضی‌دانی به نام کرکمن^۴ مطالعه درباره گراف‌های هامیلتونی را روی چند وجهی‌ها آغاز کرده بود.

امروزه گراف‌های هامیلتونی دسته‌ی مهمی از گراف‌ها هستند و مسایل بسیاری درباره‌ی این نوع از گراف‌ها بی‌پاسخ مانده‌اند که ذهن ریاضی‌دانان را به خود مشغول کرده‌اند. بی‌شک یافتن شرطی لازم و کافی برای هامیلتونی بودن گراف‌ها مهم‌ترین مسأله در این زمینه است.

این داستان را با ارائه آخرین تمرین، به پایان می‌بریم.

تمرین ۳:

فرض کنید G یک گراف هامیلتونی باشد. ثابت کنید با حذف k رأس (و یال‌های مجاور آن‌ها) از گراف G ، گراف حاصل حداکثر k مؤلفه همبندی خواهد داشت (حداکثر k تکه خواهد شد).

منابع:

1-G. Chartrand, L. Lesniak, P.Zhang "Graphs and digraphs" fifth ed., CRC press 2011

